

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΠΑΡΟΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ Γ. ΙΑΚΩΒΑΤΟΥ

[ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ]

Ἐν Ἀργοστολίῳ, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1882 π.

... Τὸν θάνατόν του ἐνόησε πρὸ ἡμερῶν, ἔλεγε δὲ εἰς τὸν ἀδελφόν του καὶ τοὺς ἄλλους ἰατροὺς ὅτι ματαίως ἀγωνίζονται, διότι ἤλθε τὸ τέλος. Εἰς φίλους οἱ ὅποιοι τὸν ἤρώτων πῶς περνᾷ, ἀπήντα: «γένησις καὶ φθορά»—Μὲ στῶϊκὴν δὲ ἀπάθειαν καὶ ἀταραξίαν, εἶπεν εἰς τὸν ἀδελφόν του Χαράλαμπον τὸν ἰατρὸν, τὰ περὶ τῆς ταφῆς του:

«Δὲν θέλω νὰ μὲ σημάνουν καμπάνες—δὲν θέλω ἀγγελοῦδια—δὲν θέλω φανάρια—δὲν θέλω παππάδες.—Κηδεύσατέ με ὡς ἄρχαιον χριστιανὸν ἐρημίτην—ἀναχωρητήν.—Τυλίξατέ με εἰς ἓνα σινδόνι καὶ φέρετέ με εἰς τὸν τάφον μὲ ἓνα Χριστὸς ἀνέστη. Ἐπιθυμῶ νὰ ταφῶ εἰς τὸν κηπὸν μου, ἂν εἰς τοῦτο ἐπέλθῃ δυσκολία, θάψετε με εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων μου. Μὴ μὲ κλαύσετε, μὴ μὲ θρηνήσετε».

Ἄφησε δὲ παραγγελίαν εἰς τὸν ἀδελφόν του ἰατρὸν νὰ ἐπεξεργασθῇ καὶ δημοσιεύσῃ τὰ πολλὰ καὶ διάφορα αὐτοῦ συγγράμματα, πραγματευόμενα ἀντικείμενα ἐκκλησιαστικά, ἱστορικά, γλωσσολογικά καὶ ἀρχαιολογικά. Μόνον δι' αὐτὰ ἐλυπήθη, ὅτι ἀπέθνησκε χωρὶς νὰ τὰ τελειοποιήσῃ ὁ ἴδιος.

Ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του ἂν θέλῃ τίποτε νὰ φάγῃ ἢ πῖνῃ, ἀπεκρίθη: «οὔτε νὰ φάγω—οὔτε νὰ πῶ—οὔτε βιβλίον»—θέλων μὲ τοὺς λόγους τούτους νὰ φανερώσῃ ὅτι ἦτο πλέον ξένος εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, διότι τὸ βιβλίον δι' αὐτὸν ἦτο τὸ περισσότερον.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν ὁ ἐξοχος καὶ παράδοξος Γεωργαντάρης, τὸν ὅποιον ἐπένησε καὶ ἐκλαυσεν ἀπαρηγόρητα ὅλος ὁ τόπος. Τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον αὐθόρμητον πένθος εἶναι βέβαια ἀπερίγραπτον. Ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου του ἐφαίνετο μία Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἄλλων χρόνων. Δὲν ἔβλεπες ἓνα ἴματι στεγνόν.

Ἐξ Ἀργοστολίου μετέβησαν οἱ παλαιοὶ του φίλοι καὶ συνάδελφοι ρίζοσπάσται Μομφερράτος καὶ Δαβῆς καὶ τινες ἄλλοι ἐκ τῶν δημοκρατικῶν διὰ νὰ τὸν ἀσπασθῶσι νεκρὸν καὶ διὰ νὰ συλλυπηθῶσι τοὺς γηραιούς ἀδελφούς του καὶ τὸν τόπον εἰς τοιαύτην ἀπώλειαν.

Τὸ λείψανον ἔμεινεν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῆς κλίνης εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐκπνεύσει. Ἦτον ἐνδεδυμένος τὰ μελανὰ καὶ συνήθη φορέματά του· ἔφερε περὶ τὴν κεφαλὴν τὸν στέφανον τῆς παρθενίας (ἢ ἀγαμίας τὸν ὅποιον ἐδῶ συνηθίζουν) ἓνα σταυρὸν εἰς τὸ στήθος καὶ ἓνα τριαντάφυλλον εἰς τὴν δεξιάν. Δὲν ἐφαίνετο δὲ ὡς νεκρὸς, ἀλλὰ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἔζη, σοβαρὸς καὶ ἰλαρὸς ἐν ταυτῷ. Ἡ ταφὴ του ἐγίνε τὴν 6ην τῆς ἐσπέρας τῆς 21 Δεκεμβρίου, ἀφοῦ συνεπληρώθησαν 24 ὥραι μετὰ τὴν τελευτήν του. Ἐξετελέσθησαν δὲ ἀκριβῶς ὅλαι αἱ παραγγελίαι του.—Ὁ τάφος τῆς οἰκογενείας τῶν Ἰακωβάτων εἶνε ἐξω τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπίου πολὺ κοντὰ εἰς τὸν οἶκόν των. Ἀνάμεσα δὲ εἰς δύο σειρὰς λαμπάδων, τὰς ὁποίας ἐβάσταζον ἄνδρες τοῦ λαοῦ,—χωρὶς θυμιάματα καὶ ψαλμωδίας ἱερῶν, ἀλλὰ ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως διεβῆ ἡ νεκρικὴ συνοδία καὶ ἔφερε τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον. Ὁ ἀδελφός του ἰατρὸς καὶ κάποιος φίλος εἶπον ῥητὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἔρριψαν λίγο χῶμα ἐπὶ τοῦ πτώματος. Ἐπειτα ἠκούσθη τῆς ἀζίνης ὁ σκληρὸς κρότος καὶ μὲ τοῦτον τοῦ λαοῦ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ θρήνος—

ἀντὶ παντός ἐγκωμίου, ἀντὶ παντός ἐπικηδείου.—Ἐπειτα ἐτέθη ἡ πλάξ τοῦ τάφου καὶ περίλυπος ὁ κόσμος ἀπῆλθε φέρων βαθυτάτην τὴν ἐντύπωσιν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἰδιοτρόπου κηδείας τοῦ προσφιλοῦς του ἡγέτου.

Ὁ τάφος του ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶναι πάντοτε ἀνοστόλιστος—γυναῖκες δὲ καὶ κοράσια μικρὰ ἐκ τῆς γειτονίας παραμένον ἐκεῖ περικαθήμενα, ἐξωτερικεύοντα κατὰ τὸν τρόπον τούτον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην των.

M. A.

Γ. Γ. Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Ληξουρίου ἔπεμψε ψήφισμα συλλυπητήριον εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἐπὶ τῷ θανάτῳ του καὶ ἡ Κυβέρνησις διεβίβασε τὴν λύπην τῆς διὰ τοῦ Νομάρχου.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΟΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

A. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσμιμον καὶ κατέργασις παντός εἴδους ξυλείας δι' ἀμαξοποιούς, καθεκτοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν, κιγκλίδες ἑτοιμοὶ κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΓΑΣΙΑ

Ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1879

Ἡ ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΩΝ

!! 7,200 ἀντίτυπα !! 7,200

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ,

Ἑλλάδι φρ. 2 — Ἐξωτερικῷ φρ. 3.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕκαστος ἀντὶ φρ. 2,30, ταχυδρομικῶς ἀντὶ 2,80. — Τὸ ἀντίτιμον δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημον δεκάλεπτον, ἕως τριακοντάλεπτον πάσης ἐθνικότητος.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ εἰς Ἀθήνας, Διεύθυνσιν Διαπλάσεως τῶν Παίδων, Πλατεία Συντάγματος, ὁδὸς Βουλῆς καὶ Μουσῶν ἀριθ. 2.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

τεχνίτης εἰδικὸς προσελήφθη εἰς τὸ προοδευτικώτατον καὶ ὅλως παρισινῷ ρυθμῷ Κρυστάλλινον Κουρεῖον Φιλιππου Γεωργαντᾶ, Ὁδὸς Αἰόλου, οἶκος Μελά.